

POSTANOWIENIE

Dnia 9 maja 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Antoni Bojańczyk

po rozpoznaniu w dniu 9 maja 2025 r.
w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron,
sprawy **W. K.**,
skazanego z art. 209 § 1a k.k.,
z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę
od wyroku Sądu Okręgowego w Radomiu
z dnia 9 października 2024 r., sygn. V Ka 119/24,
zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Radomiu
z dnia 28 listopada 2023 r., sygn. II K 2525/22,
na podstawie art. 531 § 1 zd. pierwsze k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

- 1. pozostawić kasację bez rozpoznania;**
- 2. obciążyć skazanego W. K. kosztami sądowymi za postępowanie kasacyjne.**

UZASADNIENIE

Kasację obrońcy skazanego W. K. r. pr. M. S. należało pozostawić bez rozpoznania — jako niedopuszczalną z mocy ustawy.

Zgodnie z treścią art. 523 § 2 k.p.k. kasację na korzyść można wnieść jedynie w razie skazania oskarżonego za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Ograniczenie to nie dotyczy tylko nadzwyczajnych środków zaskarżenia wnoszonych z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. (art. 523 § 4 pkt 1 k.p.k.) oraz kasacji wnoszonych przez jeden z podmiotów wymienionych w art. 521 k.p.k. (art. 523 § 4 pkt 2 k.p.k.).

W zapadłym w sprawie wyroku sądu *a quo*, za przypisany skazanemu czyn zakwalifikowany jako przestępstwo z art. 209 § 1a k.k. wymierzono W. K. karę 3 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na roczny okres próby (pkt. I i II wyroku Sądu Rejonowego w Radomiu z dnia 28 listopada 2023 r., sygn. II K 2525/22). Orzeczenie to, zostało następnie zmienione zaskarżonym obecnie kasacją wyrokiem Sądu Okręgowego w Radomiu z dnia 9 października 2024 r., sygn. V Ka 119/24, m. in. w ten sposób, że - stosując przepisy ustawy Kodeks karny w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 września 2023r. - za przypisany oskarżonemu czyn na podstawie art. 209 § 1a k.k. w zw. z art. 34 § 1 i 1a w zw. z art. 35 § 1 k.k. wymierzono karę 3 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 25 godzin miesięcznie (pkt I).

W kasacji wniesionej przez obrońcę — co jednoznacznie wynika tak z treści zarzutów zawartych w *petitum*, jak i z jej części motywacyjnej — nie nawiązano do żadnego z uchybień określonych w treści przepisu art. 439 § 1 k.p.k. Tak zredagowana kasacja — w świetle jednoznacznej treści dyspozycji art. 523 § 2 k.p.k. — jest niedopuszczalna. W efekcie musiało to skutkować pozostawieniem jej bez rozpoznania na podstawie brzmienia przepisów art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 *in fine* k.p.k. w zw. z art. 523 § 2 k.p.k. *a contrario*.

Mając powyższe na uwadze, postanowiono jak w części dyspozytywnej (pkt 1), obciążając jednocześnie — na zasadzie art. 637a k.p.k. w zw. art. 637 § 1 k.p.k. w zw. z art. 636 § 1 k.p.k. — kosztami postępowania kasacyjnego skazanego W. K. (pkt 2).

[J.J.]

[r.g.]

